

Főtitkári beszéd az FRSZ alapításának 30. évfordulójára

Kedves Barátaim!

Engedjétek meg, hogy kihasználjam a lehetőséget, és néhány gondolattal megemlékezzek a Független Rendőr Szakszervezet megalakításának 30. évfordulójáról. Szakszervezetünk ugyanis idén olyan életkorba lép, amit csak azok a szervezetek képesek elérni, amelyekre az embereknek valóban szükségük van!

Tegyünk tehát közösen egy kis időutazást, üssük fel az FRSZ történelem könyvét, melynek lapjait 1989-ben kezdték el írni.

1989-ben Magyarországon nem létezett egyetlen független érdekképviselői szervezet sem. A szakszervezeti mozgalom arculatát a közel négymilliós tagsággal rendelkező SZOT, vagyis a Szakszervezetek Országos Tanácsa határozta meg. A hivatásos állomány tagjai azonban még ebbe, az állampárttal összefonódó szakszervezetbe sem léphettek be, mert azt az akkor hatályos jogszabályok kizárták.

1989. január hónapban azonban az Országgyűlés, a társadalmi feszültségek nyomásának engedve, elfogadta az egyesülési jogról szóló törvényt, és ezzel szabad utat nyitott a független társadalmi szervezetek alapításához.

Elődeink nem tétlenkedtek, rövid idő alatt elhatározták, hogy létrehozzák a magyar rendőrség első, független érdekképviselői szervezetét. A jeles nap 1989. július 5-én érkezett el, amikor az Országos Rendőr-főkapitányságon 21 hivatásos tiszt, élükön Rekvényi Lászlóval, elhatározták a Független Rendőrszakszervezet megalakítását.

Az ősz végére Budapest mellett 13 megyében jöttek létre FRSZ tagszervezetek, és azokba több mint 3 ezer rendőr kolléga lépett be. Ilyen viharos gyorsaságú fejlődés után ült össze az FRSZ első, alakuló kongresszusa 1989. december 2-án, Siófokon.

Az alakuló kongresszuson azt tűzték ki célként, hogy az FRSZ olyan szervezet legyen, amely a szolidaritás és a demokrácia alapelvei szerint, a legteljesebb nyilvánosság mellett működik, képviseli a rendőrségi dolgozók érdekeit és védelmezi jogaikat.

Elfogadták szakszervezetünk első alapszabályát és programját, valamint megválasztották vezető tisztségviselőit: elnöknek Kirschner Bélát, főtitkárnak pedig Rekvényi Lászlót.

Az FRSZ megalakításának jelentőségét jól példázza, hogy arról még az akkori egyetlen televízió, az MTV esti híradója is beszámolt.

Az FRSZ sok szempontból töltött be úttörő szerepet:

- A mi szakszervezetünk volt az, mely a korábbi szocialista országok rendőrségeit tekintve elsőként vállalta fel a hivatásos állomány érdekeinek védelmét.
- A mi szakszervezetünk volt az, amely 1991-ben kezdeményezte a fegyveres és rendvédelmi szerveknél megalakult szakszervezetek szövetségre lépését.
- A mi szakszervezetünk volt az is, mely más szakszervezetekkel összefogva kezdeményezte a belügyi érdekegyeztetés rendszerének kialakítását, majd a Rendőrségi Érdekegyeztető Tanács létrehozását.
- Végezetül a kelet-európai országok rendőrszakszervezetei közül, a mi szakszervezetünk az, amely 1991-ben elsőként csatlakozott a Rendőr Szakszervezetek Európai Tanácsához.

Az első évek motorja a hit és az akarás volt. Az FRSZ-nek kezdetben nem volt irodája, nem voltak technikai eszközei, nem voltak alkalmazottai sem. Volt viszont néhány megszállott ember, akik úgy gondolták: csinálni kell, mert érdemes! Mert nem akarták elfogadni, hogy mindig, minden dologban, mások döntsenek a fejük fölött.

Az építkezés megkezdődött és a feladatok megtalálták a maguk embereit. Létrehozták a Központi Koordinációs Irodát, majd megalakították az FRSZ Jogsegélyszolgálatát, mely még ma is párját ritkítja a hazai szakszervezeti mozgalomban.

És mindezek alapján beindult az a folyamat, amire kollégáink vágytak, és ami az FRSZ megalapítására készítette őket.

Jöttek sorban a jogviták és más munkahelyi konfliktusok. Három évtized eseményeit felsorolni szinte lehetetlen. Egy közös pont azonban mindegyikben volt: a Független Rendőr Szakszervezet minden esetben következetesen kiállt tagjai érdekeinek és jogainak védelmében!

Engedjétek meg, hogy a teljesség igénye nélkül felidézzek néhányat, a legemlékezetesebb jogviták közül.

Az első nagyobb jogi csatára 1991-ben, a pápa magyarországi látogatása idején került sor. Az ORFK ugyanis a túlórák kifizetésének rendjét szabályozó intézkedést előzetes egyeztetés nélkül és a bűnügyi állományra nézve súlyosan hátrányos rendelkezésekkel adta ki. A kifogásunk hatására lefolytatott egyeztető tárgyalások végül is eredményre vezettek, az elvégzett túlmunkát utólag kifizették az állománynak. Ráadásul az ügy folytatásaként az FRSZ elérte, hogy a rendőrség történetében első alkalommal, az állomány egészére kiterjedő hatállyal, BM-rendelet szabályozza az elrendelhető túlórák számát, az ellentételezés módját, és a túlóradíjak mértékét.

Az érdekérvényesítés fegyvertára 1996-ban, a Hszt. hatályba lépésével új eszközzel bővült. A törvény a korábbi korlátozott jogorvoslati lehetőségeket kiszélesítette a szolgálati panasszal, és a szolgálati viszonyal összefüggő valamennyi ügyben megnyitotta a bírósági jogorvoslat lehetőségét. Ezeket a lehetőségeket alaposan ki is használtuk. Tagjaink képviselőiben jogászaink olyan kiemelkedő jelentőségű perekben értek el sikereket, mint a munkaszüneti napon végzett rendes munka díjazása, a hivatásos állomány nő tagjait megillető szülési szabadság, a helyettesítési és megbízási díj kifizetése, a túlmunka ellentételezése, a különböző pótlékokra való jogosultságok elismerése, a jubileumi jutalom és a 13. havi illetmény kifizetése, a szakközépiskolai idő beszámítása, és legutóbb a közalkalmazottak garantált illetményre való jogosultsága.

A jogviták nyomán keletkezett fizetési kötelezettségek több tízmilliárd forinttal terhelték meg a rendőrség költségvetését. A tiszt munkát végző tiszthelyetteseket megillető illetménykülönbözöt, és a közalkalmazottak garantált illetményes perei egymagukban is milliárdos nagyságrendű bevételhez juttatták tagjainkat.

Természetesen az FRSZ történelme nem csak a jogvitákról és perekről szól. Azok árnyékában, a tagság és a tagszervezetek számának növekedésével párhuzamosan izmosodott szakszervezetünk.

Az országos lefedettséget az alapítást követő ötödik évben, 1994-ben érte el az FRSZ. Ahogy telt az idő, lettek függetlenített tisztségviselőink, és saját alkalmazottaink is. Megalapítottuk a FRÁSZ újságot, majd a technika fejlődésével lépést tartva az FRSZ honlapját is.

Elődeink mezitlábbal indultak, majd az évek folyamán egy kisebb birodalmat építettünk fel. Ennek kiteljesítésében már Ti is részt vállaltatok.

Az FRSZ mindvégig arra törekedett, hogy a klasszikus szakszervezeti szolgáltatásokon túl, minél több kedvezményt is biztosítson tagsága számára. Ennek jegyében vásároltunk ingatlanokat Hajdúszoboszlón és Harkányban, hogy biztosítsuk tagjaink üdültetését.

A kedvezmények körét is folyamatosan bővítettük különböző vásárlási kedvezményekkel, melyek közül kiemelkedik a ma is létező MAKASZ-kártya.

A materiális dolgok mellett az FRSZ alapítása óta nagy hangsúlyt fektetett a szabadidős programok szervezésére, az emberi kapcsolatok erősítésére, a tagság összekovácsolására. Ennek érdekében szerveztünk foci- és horgászcupákat, motoros találkozókat, síversenyeket, és számtalan megyei rendezvényt.

A történelmi visszatekintés nem lenne teljes a demonstrációk említése nélkül. Az illetmények emeléséért, szerzett jogaink megőrzéséért, valamint az állomány élet és munkakörülményeinek javításáért folytatott tárgyalások eredménytelensége miatt számtalan esetben vetettük be az érdekérvényesítés egyik legerősebb eszközét.

Az FRSZ, és egyben a magyar rendőrök első közterületi tüntetésére 1999. március 13-án, a Parlament előtt került sor, amikor is a hivatásos állomány jogbiztonságának megteremtése, és az illetmények emelése érdekében a büntetés-végrehajtási, és a polgári védelmi dolgozók szakszervezeteivel közösen tartottunk demonstrációt. A megmozduláson mintegy 2.500-an vettek részt.

Az ország gazdasági helyzetének kedvezőtlen alakulása miatt 2006-tól kezdődően egyre nagyobb erőfeszítéseket kellett tennünk kollégáink szerzett jogaink védelmében. 2006-ban egy, 2007-ben pedig két nagy demonstráción tiltakoztunk szerzett jogaink csorbítása, és a BM kórház bezárása ellen.

Ahogy súlyosbodtak a kormányzat megszorítási tervei, úgy gyarapodtak demonstrációink résztvevői. Ezt példázza a közszolgálat rendszerváltoztatás utáni legnagyobb egységes demonstrációja. Aki 2008. november 29-én ott volt, az soha nem felejt el, hogy a szakadó eső és a hideg idő ellenére hogyan töltöttük meg a fegyveres és rendvédelmi szakszervezetek tagjaival a Hősök terét. Felejthetetlen látvány volt a Kossuth teret elárasztó közel 20 ezer fős tömeg.

És ezzel el is érkeztünk a közelmúlt eseményeihez. A 2010-es választások után a kormányzat képviselőinek szótárából törölték ugyan a megszorítás szót, ez azonban nem jelentette azt, hogy más csomagolásban ne varrtak volna a nyakunkba újabb és újabb terheket. Ez vezetett el az utóbbi negyedszázad legnagyobb szakszervezeti megmozdulásához, a 2011. április 09-ei Európai Demonstrációhoz. A Hősök teréről indulva az Oktogonig tartó felvonuláson 50 ezren, köztük az FRSZ 600 tagja tiltakozott a kormányzati megszorító intézkedések ellen.

Egy hét múlva ismét az utcára hívtuk tagjainkat. A minden magyar munkavállalót sújtó intézkedéseken túl ugyanis a kormány kilátásba helyezte a szolgálati nyugdíjrendszer eltörlését és a már folyósított szolgálati nyugdíjak megsarcolását is. Ez ellen a fegyveres és rendvédelmi dolgozók szakszervezetei korábban soha nem látott méretű demonstrációval tiltakoztak. A Hivatásunk Védelmében elnevezésű tüntetésen 2011. április 16-án mértékadó források szerint 15 ezren, köztük mintegy ezer FRSZ tag vett részt. Felemelő érzés volt ott lenni!

Mivel a demonstráció nem hozta meg a várt eredményt, az FRSZ a LIGA égisze alatt 2012. június 29-ére országos, félpályás, forgalomlassító útlezárást hirdetett. Figyelemfelhívó akciókhoz lényegében a teljes magyar szakszervezeti mozgalom csatlakozott, illetve szolidaritását fejezte ki követeléseinkkel! Ez a megmozdulás volt az FRSZ történetének legnagyobb, saját szervezésű demonstrációja: országszerte 42 helyszínen, közel ezer gépjármű részvételével zártuk le az utakat a szolgálati nyugdíjrendszer eltörlésének terve és a munkavállalókat sújtó egyéb kormányzati tervek miatt.

A kormányzat azonban nem engedett, példát akart statuálni. 2012-től a Hszt-t több vonatkozásban megszigorították, a szolgálati nyugdíjba vonulás lehetőségét megszüntették, a már nyugdíjban lévőket szolgálati járadékossá fokozták le és juttatásukat 16 %-al csökkentették, a rendvédelmi szakszervezetek jogainak többségét megvonták, a megmaradókat pedig korlátozták.

A Nemzeti Együttműködés Rendszere a rendvédelmi szakszervezetekkel nem kívánt együttműködni! A hátrányosan megkülönböztető szabályozás oka nyilvánvaló: ez a szféra volt az, mely érdekképviselői szervezeteinek vezetésével példát tudott mutatni a magyar társadalom egésze számára abból, hogy miként kell összefogni a párbeszédre nem hajlandó hatalommal szemben.

A 2012. január 01-jén hatályba lépett diszkriminatív jogszabályok és a munkáltatói tagdíjlevonás megszüntetése gyakorlatilag egy hónap alatt lenullázták szakszervezetünk taglétszámát. Pedig a 2011-es esztendőt még rekord nagyságú, közel 8 ezer fős taglétszámmal zártuk.

2008-tól kezdődően ugyanis az FRSZ szervezettsége dinamikusan emelkedett. Ebben a páratlan fejlődésben nagy szerepet játszottak a határrendészek, akik a Határőrség integrációja után 4 év alatt 11 új tagszervezetet, valamint egy szekciót alakítottak, és mintegy 900-an léptek be sorainkba. Velük együtt országshoz 170 tagszervezetünk működött.

És 2012. januárjában mindez elolvadt, egyik hónapról a másikra.

De, több ezer tag lemorzsolódása, több mint 50 tagszervezet megszűnése, főállású tisztségviselőink java részének kiválása ellenére az FRSZ túlélte a csapásokat.

Kialakítottuk a tagdíjfizetés új rendszerét, és megkezdtük a tagság újjáépítését. Új székhelyre költöttünk központi irodánkat, és átalakítottuk gazdálkodásunkat. Mindezek eredményeként, hatalmas vérveszteség árán, de meg tudtuk őrizni az FRSZ működőképességét és országos lefedettségét.

Az újraindítás sikerült, és az FRSZ napjainkra ismét a legnagyobb hazai szakszervezetek közé tartozik!

Ennek pedig véleményem szerint nagyon egyszerű oka van, mégpedig az, hogy a rendőrség munkavállalói részéről igény volt, van, és bízom benne, hogy lesz is a Független Rendőr Szakszervezetre!

Alapvetően ezért tudtuk túlélni az ellenünk irányuló kormányzati intézkedéseket!

A munkáltatótól valóban független, a bajban lévőknek segítséget nyújtó FRSZ iránti igényt, nem tudta eltörölni a hatalom, hiába szeretne volna!

Az elmúlt 30 évben kivívtuk és megőriztük a munkavállalók bizalmát, megkerülhetetlen tényezőjévé váltunk a rendőrségi érdekegyeztetés rendszerének, társadalmi ismertséget és elismertséget szereztünk magunknak, és ezek által bebizonyítottuk létjogosultságunkat!

És ebből nem engedünk! Az FRSZ mindvégig tette a dolgát, és ha rajtunk múlik ez így lesz a jövőben is!

Ennek valóra váltásához kívánok hitet, kitartást, jó erőt és egészséget mindannyiunknak.

Isten éltesse a 30 éves FRSZ-t!

Köszönöm a megtisztelő figyelmet.